

sti me : et é- go sic-ut fé-num á-
 ru- i : tu au-tem, Dó- mi- ne, in ae-
 tér- num pér-ma- nes : tu ex-súr-gens
 mi-se-ré- be- ris Sí- on, qui- a vé-nit témpus
 mi-se-rén-di é- jus

Postcommunio.

L Argire sensibus nostris, omnipotens | stántur, vitam te nobis dedisse perpétuam
 Deus : ut per temporalem Filii tui | confidámus. Per eúndem Dóminum nó-
 mortem, quam mystéria veneránda te- | strum Jesum Christum.

2. *pro Ecclesia vel pro Papa, 251.*

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

R Espice, quaesumus Dómine, super | távit má nibus tradi nocéntium, et crucis
 hanc familiam tuam, pro qua Dó- | subire tormentum. Qui tecum vivit.
 minus noster Jesus Christus non dubi-

*Tribus sequentibus diebus, dicto secreto Pater noster. Ave Maria. et ad Matu-
 tinum et in principio Primae, Credo. omnibus alitis praetermissis, absolute
 incipitur Officium ad Matutinum, Laudes, et Vesperas ab Antiphona primi
 Psalmi : et Antiphonae duplicentur sicut in Festo Duplici.*

*In fine Psalmorum non dicitur Glória Patri. per omnes Horas nec in Respon-
 soris, et in fine cyuslibet Psalmi ad Matutinum et ad Laudes extinguatur tunc
 ex quíndecim candélibus positis in candelabro triangulari ante Altare.*

FERIA QUINTA IN COENA DOMINI.

AD MATUTINUM.

Hodie et biduo sequenti, dictis secreto Pater noster, Ave Maria et Credo, et omnibus alitis praetermissis, Matutinum absolute incipitur ab Antiphona primi Psalmi : et in fine cyuslibet Psalmi ad Matutinum et ad Laudes extinguatur una ex quíndecim candélibus triangulari positis ante Altare.

Ad omnes autem Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive, in fine Psalmorum, et in Responsoris, omittitur Glória Patri. In officio cantato ultimi versiculi Psalmorum et Cantico-um terminantur sicut et alii, scilicet in finali Antiphonae conveniunt. In officio vero recitato, ad omnes Horas, vox deprimitur per tonum in fine cyusque Psalmi, Cantici et cyusque divisionis : item etiam in fine Psalmi Miserere qui post Horas voce submissa recitatur. — Oratio Respice dicitur gravi et recta voce, et ultima syllaba deprimitur ut in Psalmis.

IN I. NOCTURNO.

1. Ant.
 8. c
 (sol-do)

Zé-lus dómus tú- ae * comédit me, et op-
 próbri- a exprobránti- um tí- bi ce- ci- dé- runt super me.

Psalmus 68.

1. Sálvum me fac, Dé- us : * quóni- am intravé- runt áquae
 usque ad á- niman mé- am. Flexa : tempé- stas áquae, †

2. Infixus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

3. Véni in altitudinem máris : * et tempé- stas demérsit me.

4. Laborávi clamans, ráucae fáctae sunt fáuces méae : * defecérunt óculi méi, dum spero in Dó- um méum.

5. Multiplicati sunt super capillos cápitis méi, * qui odérunt me grátis.

6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimici méi in júste : * quae non rápui, tunc exsolvébam.

7. Dóus, tu scis insipientiam méam : * et delicta méa a te non sunt ab- cón- dita.

8. Non erubescant in me qui exspécant te, Dómine, * Dómine vivítum.

9. Non confundántur súper me * qui quærunt te, Dóus Israel.

10. Quóniam propter te sustinui oppró- brium : * operuit confusio faciém méam.

11. Extraneus factus sum fratribus meis, * et peregrinus filius matris meae.
 12. Quoniam zelus domus tuae comedit me : * et opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.
 13. Et operui in jejuniis animam meam : * et factum est in opprobrium mihi.
 14. Et posui vestimentum meum cilicium : * et factus sum illis in parabolum.
 15. Adversum me loquebantur, qui sedebant in porta : * et in me psalliebant qui bibebant vinum.
 16. Ego vero orationem meam ad te, Domine : * tempus beneplaciti, Deus.
 17. In multitudine misericordiae tuae exaudi me, * in veritate salutis tuae :
 18. Eripe me de furo, ut non infingar : * libera me ab his, qui oderunt me, et de profundis aquarum.
 19. Non me demergat tempestas aquae, † neque absorbeat me profundum : * neque urgeat super me puteus os suum.
 20. Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua : * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.
 21. Et ne avertas faciem tuam a puero tuo : * quoniam tribulor, velociter exaudi me.
 22. Intende animae meae, et libera eam : * propter inimicos meos eripe me.
 23. Tu scis improprium meum, et confusionem meam, * et revertentiam meam.
 24. In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me, * improprium expectavit cor meum, et miseriam.
 25. Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit : * et qui consolaretur, et non invenni.
 26. Et dederunt in escam meam fel : * et in siti mea potaverunt me aceto.
 27. Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, * et in retributiones, et in scandalum.
 28. Obscurentur oculi eorum ne videant : * et dorsum eorum semper incurva.
 29. Effunde super eos iram tuam : * et furor irae tuae comprehendat eos.
 30. Fiat habitatio eorum deserta : * et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.
 31. Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt : * et super dolorem vulnerum meorum adiderunt.
 32. Appone iniquitatem super iniquitatem eorum : * et non intrent in justitiam tuam.
 33. Deleantur de libro viventium : * et cum justis non scribantur.
 34. Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscepit me.
 35. Laudabo nomen Dei cum cantico : * et magnificabo eum in laude.
 36. Et placebit Deo super vitulum novellum : * cornua producentem et ungulas.
 37. Videant pauperes et laetentur : * quaerite Deum, et vivet anima vestra :
 38. Quoniam exaudivit pauperes Dominus : * et victos suos non despexit.
 39. Laudent illum caeli et terra, * mare, et omnia reptilia in eis.
 40. Quoniam Deus salvam faciet Sion : * et aedificabuntur civitates Juda.
 41. Et inhabitabunt sibi, * et haereditate acquirunt eam.
 42. Et semen servorum ejus possidebit eam, * et qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

Hic repetitur integra Antiphona, et idem fit in fine cuiusque Psalmi.

2. Ant.
 8. c
 (sol-do)
-
- A-vertan-tur retror-sum, * et e-ru-be-scant,

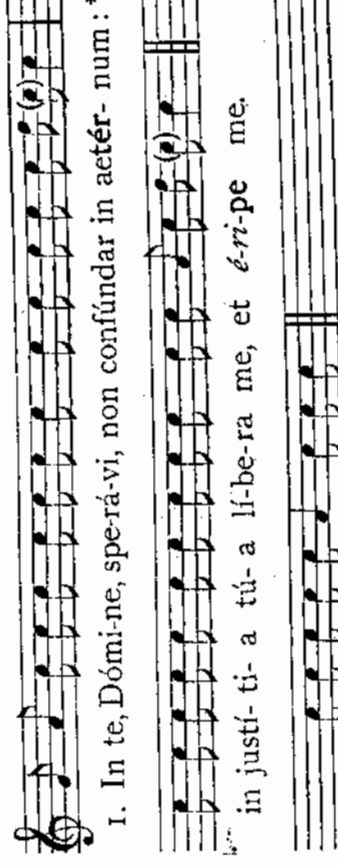
Psalmus 69.

2. Confundantur et reverentur, * qui quaerunt animam meam.
 3. Avertantur retrorsum, et erubescant, * qui volunt mihi mala.
 4. Avertantur statim erubescantes, * qui dicunt mihi : Enge, enge.
 5. Exsultent et laetentur in te omnes qui quaerunt te, * et dicant semper : Magnificetur Dominus : qui diligit salutem tuam.
 6. Ego vero egenuis, et pauper sum : * Deus, adjuva me.
 7. Adjutor meus, et liberator meus es tu : * Domine, ne moreris.

Psalmus 70.

Flexa : de-re-liquit e-um, †

2. Inclina ad me aurem tuam, * et salva me.
 3. Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitum : * ut salvum me facias.

4. Quoniam firmamentum meum, * et refugium meum es tu.
 5. Deus meus, eripe me de manu peccatoris, * et de manu contra legem agentis et iniqui :
 6. Quoniam tu es patientia mea, Domine : * Domine, spes mea a juventute mea.
 7. In te confirmatus sum ex utero : * de ventre matris meae tu es protector meus.
 8. In te cantatio mea semper : * tamquam prodigium factus sum multis : et tu adiutor fortis.
 9. Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam : * tota die magnitudinem tuam.
 10. Ne projecias me in tempore senectutis : * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.
 11. Quia dixerunt inimici mei mihi : * et qui custodiabant animam meam, consilium fecerunt in unum,
 12. Dicentes : Deus dereliquit eum, † persequimini, et comprehendite eum : * quia non est qui eripiat.
 13. Deus, ne elongeris a me : * Deus meus, in auxilium meum respice.
 14. Confundantur, et deficient detrahentes animae meae : * operiantur confusione et pudore, qui quaerunt mala mihi.
 15. Ego autem semper sperabo : * et adjicium super omnem laudem tuam.
 16. Os meum annuntiabit iustitiam tuam : * tota die salutarem tuam.
 17. Quoniam non cognovi litteraturam, † introibo in potentias Domini : * Domine, memorabor iustitiae tuae solius.
 18. Deus, docuisti me a juventute mea : * et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.
 19. Et usque in senectam et senium : * Deus, ne derelinquas me.
 20. Donec annuntiem brachium tuum * generationi omni, quae ventura est :
 21. Potentiam tuam et iustitiam tuam, Deus, † usque in altissima, quae fecisti magnalia : * Deus, quis similis tibi ?
 22. Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas : † et conversus vivificasti me : * et de abyssis terrae iterum redexisti me :
 23. Multiplicasti magnificentiam tuam : * et conversus consolatus es me.
 24. Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam : * Deus, psallam tibi in cithara, Sanctus Israel.
 25. Exsultabunt labia mea cum cantavero tibi : * et anima mea, quam redemisti.
 26. Sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam : * cum confusi et reveriti fuerint, qui quaerunt mala mihi.

V. Avertantur retrorsum et e-ru- bé-scant.

R. Qui có-gi-tant mí-hi má-la.

Vel iuxta recentiorum usum :

V. Avertantur retrorsum et e-ru- bé-scant.

R. Qui có-gi-tant mí-hi má-la.

Pater noster. *totum secretum.*

Hoc triduo non dicitur Absolutio, neque cantur Benedictiones. In fine Lectio-num non dicitur Tu autem.

Lectio I.

Cap. I, 1-14.

Inci-pit Lamentá-ti-o Je-remí-ae Prophé-tae.

ALEPH. Quómo-do sé-det só-la cí-vi-tas plé-na pó-

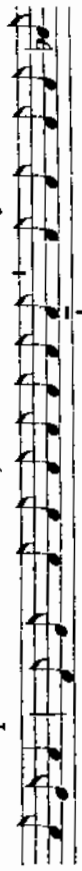
pu-lo : fácta est qua-si ví-du-a dó-mi-na Génti-um : prin-

ceps pro-vinci-á-rum fácta est sub tri-bú-to. BETH.

Pló-rans plo-rá-vit in nócte, et lácrimae é-jus in ma-xí-

lis é-jus : non est qui conso-lé-tur é-am ex ó-mni-bus cá-

ris é-jus : ó-mnes amí-ci é-jus spre-vé-runt é-am, et fá-

cti sunt é-i in-imí-ci. GHIMEL. Migrá-vit Jú-

das propter afflicti-ónem, et multi-tú-di-nem servi-tú-tis :

ha-bi-tá-vit inter Géntes, nec invé-nit réqui-em : ó-mnes

perse-cu-tó-res é-jus apprehendé-runt é-am inter angú-

sti- as. DA-LETH. Vi-ae Sí-on lú-gent é-o quod
 non sint qui vé-ni-ant ad sol-emni-tá-tem: ómnes pórtac
 é-jus destrúctae: sa-cerdó-tes é-jus geméntes: vírgi-nes
 é-jus squá-lidae, et ípsa opprésa ama-ri-tú-di-ne.
 HE. Fácti sunt hóstes é-jus in cá-pi-te, in-i-mí-ci
 é-jus lo-cuplé-tá-ti sunt: qui-a Dómi-nus lo-cú-tus est su-
 per é-am propter multi-tú-di-nem in-í-qui-tá-tum é-jus:
 párvu-li é-jus dúcti sunt in capti-vi-tá-tem, ante fá-ci-em
 tri-bu-lán-tis. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convérte-re ad
 Dómi-num Dé-um tú-um.
 Resp. 8. (col-do)
 In món-te * O-li-vé-ti o-
 rá- vit ad Pá- trem: Pá- ter, si

fí-e-ri pót-est, tráns-e-at a me cá-
 lix í-ste: * Spí-ri-tus qui-dem prómptus
 est, cá-ro autem in-fir-
 má-ri-tyl-lá-te, et o-rá-te, ut ron in-
 tré-tis in ten-ta-ti-ó-nem.
 * Spí-ri-tus.
 VAU. Et egréssus est a fí-li-a Sí-on ómnis
 dé-cor é-jus: fácti sunt prínci-pes é-jus vel-ut a-rí-e-tes
 non inve-ni-éntes páscu-a: et abi-é-runt absque for-
 ti-tú-di-ne ante fá-ci-em subsequén-tis. ZA-IN.
 Re-cordá-ta est Je-rú-sa-lem di-é-rum afflicti-ó-nis sú-ae

Lectio II.

et praevaricati omnis, omni-um de-si-de-ra-bi-li-um:
 su-órum, quae habu-er-at a di-é-bus antiqúis, cum cá-
 deret pópu-lus é-jus in mánu hostí-li, et non ésset auxi-
 lí-á-tor: vi-dé-runt é-am hóstes, et de-ri-sé-runt sáb-
 ba-ta é-jus. HETH. Peccá-tum peccá-vit Je-rú-sa-
 lem, proptér-e-a instá-bi-lis fácta est: ómnes, qui glo-
 ri-fi-cá-bant é-am, spre-vé-runt íl-lam, qui-a vi-dé-runt i-
 gnomí-ni-am é-jus: ípsa autem gé-mens conversá est re-
 trór-sum. TETH. Sórdes é-jus in pé-di-bus é-jus, nec
 re-cordá-ta est fí-nis su-i: de-pó-si-ta est ve-hemén-ter,
 non hábens con-so-la-tó-rem: ví-de, Dó-mi-ne, afflic-ti-ó-nem
 mé-am, quó-ni-am e-réctus est in-i-mí-cus. Je-rú-sa-lem,

Je-rú-sa-lem, convér-te-re ad Dó-mi-num Dé-um tú-um.
 Resp. 8. (sol-do)
 Tristis est á-ni-ma mé-a us-que
 ad mór-tem: su-sti-né-te híc,
 et vi-gi-lá-te mé-cum: nunc vidé-bi-tis
 tú-r-bam, quae circúm-da-bít me: * Vos fú-gam
 ca-pi-é-tis, et é-go vá-dam
 im-mo-lá-ri pro-vó-bis.
 V. Ec-ce app-ro-pín-quat hó-ra, et Fí-li-us
 hó-mi-nis tra-dé-tur in má-nus pec-ca-tó-
 rum. * Vos fú-gam.
 Lectio III.
 IOD. Má-num sú-am mí-sit hóstis ad ó-

mni- a de-si-de-ra-bí-li- a é-jus : qui- a ví-dít Géntes in-
 gréssas Sanctu-á-ri- um sú- um, de quíbus prae-cé-pe-ras ne
 intrá-rent in ecclé-si- am tú- am. CAPH. Omnis
 pó-pu-lus é-jus gé-mens, et quaérens pánem : de-dé-runt pre-
 ti- ó-sa quaeque pro cí-bo ad re-fo-cil-lándam á-ni- mam.
 Ví-de, Dómi-ne, et consí-dera, quó-ni- am fácta sum ví- lis.
 LAMED. O vos ómnes, qui transí- tis per ví- am, at-
 téndi-te, et vi-dé-te si est dó-lor sic-ut dó-lor mé- us :
 quóni- am vindemi- á-vit me, ut lo-cú-tus est Dómi-nus in
 dí- e í-rae fu-ró-ris sú- i. MEM. De excél-so
 mí-sít ígnem in óssi-bus mé- is, et e-ru-dí-vit me : expán-

dit ré-te pé-di-bus mé- is, convértit me retrór-sum : pó-su- it
 me de-so-lá-tam, tó-ta dí- e moe-ró-re confé-ctam.
 NUN. Ví-gi-lá-vit júgum in-iqui-tá-tum me- á-rum : in
 mánu é-jus convo-lútae sunt, et impó-si-tae cól-lo mé- o :
 in-firmá-ta est vírtus mé- a : dé-dit me Dómi-nus in má-
 nu, de qua non pót-e-ro súrge- re. Je-rú-sa-lem, Je- rú-sa-
 lem, convérte-re ad Dómi-num Dé- um tú- um.
 Resp. 5. (fa-do) Ecce * ví-dimus é- um
 non ha-béntem spé- ci- em, ne- que de-
 có- rem : aspé- ctus é- jus in é-

Psalmus 71.

i. Dē- us, ju-dí-ci- um tú- um ré-gi da : * et justí-ti-

am tú- am fí- li- o ré- gis : *Flexa* : A- rá- bi- ae, †

2. Judicáre pópulum túum in justítia, * et páuperes túos in iudicio.
3. Suscipiant móntes pácem pópulo : * et cólles justítiam.
4. Judicábit páuperes pópuli, et sálvos fáciét filios páuperum : * et humiliábit calumniatóreni.
5. Et permanébit cum sóle, et ánte lúnám, * in generatióne et generatióne.
6. Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillícidia stillántia super térram.
7. Oriétur in diébus éjus justítia, et abundántia pácis : * donec auferátur lína.
8. Et dominábitur a mári úsque ad máre : * et a flúmine usque ad términos órbit terrárum.
9. Coram illo prócident Aethiopes : * et inimici éjus térram língent.
10. Réges Thársis, et insulae múnere ófferent : * réges Arabum et Sába dóna addúcent.
11. Et adorábunt éum ómnes réges térrae : * ómnes Géntes sérvient éi :
12. Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non érat adjútor.
13. Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum sálvas fáciét.
14. Ex usúris et iniquitate rédimet ánimas eórum : * et honorábile nómen eórum córam illo.
15. Et vívet, et dábitur éi de áuro Arábiae, † et adorábunt de ípso sémpet : * tóta die benedicent éi.
16. Et érit firmaméntum in térra in súmmis móntium, † superextollétur super Libanum frúctus éjus : * et floréunt de civitate sicut foénium térrae.
17. Sit nómen éjus benedictum in saécula : * ante sólem permanet nómen éjus.
18. Et benedicéntur in ípso ómnes tribus térrae : * ómnes Géntes magnificábunt éum.
19. Benedictus Dóminus, Déus Israel, * qui fáciét mirabilia sólus :
20. Et benedictum nómen majestátis éjus in actérnum : * et replébitur maiestate éjus ómnis térra : fiat, fiat.

2. Ant. 8. c (sol-de) Co-gi- ta- vé-runt ím-pi- i, * et lo-cú-ti sunt

ne-quí-ti- am : in-i-qui-tá- tem in excél- so lo-cú-ti sunt.

o non est : hic peccá- tanóstra

por- tá- vit, et pro nó- bis dó- tus

let : ípse au- tem vulne- rá- tus

est propter in- íqui-tá- tes nó- stras : * Cú-

jus lí- vó- re sa- ná- ti

sú- mus. V. Ve- re languó- res nóstros

í- pse tú- lít, et do- ló- res nó- stros í- pse

por- tá- vit. * Cú- jus. R. Ecce.

Repetitur Ecce vidimus usque ad V.

IN IL. NOCTURNO.

1. Ant. 7. c (sol-rc) Li-be- rá- vit Dómi- nus * páu- pe-rem

a po- ténte, et ín- o- pem, cú- i non é- rat adjú- tor.

Psalmus 72.

Flexa: dexte-ram mé-am: †

2. Mí autem pene móti sunt *pédes*: * pene effúsi sunt *gránsis* méi.
3. Quia zelávi super iníquos, * pácem peccatórum vídens.
4. Quia non est respéctus mórti eórum: * et firmaméntum in plága eórum.
5. In labóre hóminum nóñ sunt, * et cum hóminibus non flagellábuntur:
6. Ideo ténuít eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impiedíte súa.
7. Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum: * transiéruñt in *afyctum* córdis.
8. Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélsis locúti sunt.
9. Posuérunt in caelum os stúm: * et língua eórum transiévit in térra.
10. Ideo convertétur pópulus méus hic: * et dies pléni inveniéntur in éis.
11. Et dixerunt: Quómódo scit Déus, * et si est sciéntia in excélsis?
12. Ecce ipsi peccatóres, et abundáñtes in saéculo, * obtinuéruñt *avíftias*.
13. Et dixi: Ergo sine cáusa justificávi cor méum, * et lávi inter innocéñtes *ménus* méas:
14. Et fui flagellátus tóta díe, * et castigátio méa in *matúrnis*.
15. Si dicébam: Narrábo sic: * ecce nátióñem filiórum tuórum *reprobávi*:
16. Existimábam ut cognóscerem hoc, * *lábor est* ánte me:
17. Donec intrem in Sanctuárium Déi: * et intélligam in novíssimis eórum.
18. Verúmítemen propter dólos posuísti éis: * deiecesti éos dum *allevaeréntur*.
19. Quómódo facti sunt in desolatiónem, súbito defecerunt: * perierunt propter *iniquitátem* súam.
20. Velut sónnium surgéntium, Dómine, * in civitáte túa imáginem ipsórum ad *níhilum* redígés.
21. Quia inflammátum est cor méum, et rénes méi commutáti sunt: * et égo ad níhilum redáctus sum, *et nescívi*.
22. Ut iumentum fáctus sum épud te: * et égo *semper* técum.
23. Tenuísti mánum dexteram méam: † et in voluntáte túa deduxísti me, * et cum glória *suscépsisti* me.
24. Quid enim míhi est in caélio? * et a te quid volúni *super* térram?
25. Defécit cáro méa, et cor méum: * Déus córdis méi, et pars méa Déus in *atérnum*.
26. Quia ecce, qui elóngant se a te, perfúbuñt: * perdidisti ómnes, qui *fornicántur* abs te.
27. Míhi autem adhaerére Deo bónum est: * pónere in Dómino Deo *spem* méam:
28. Ut annúntiem ómnes praédicatónes tuas, * in pórtis *filiae* Sion.

Psalmus 73.

2. Mémor esto congregatiónis tuae, * quam possedisti *ab infíno*.
3. Redemísti vírgam hereditátis tuae: * mons Sion, in quo habitávi in éo.
4. Léva mánu tuas in supérbias eórum in fíñem: * quánta malignátus est inimícus in *sáncto*!
5. Et glóriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuae.
6. Posuérunt sígna súa, sígna: * et non cognovérunt sicut in éxitu *super* stímmum.
7. Quasi in sílva lignórum secúribus exciderunt jánuas éjus in idípsum: * in secúri et ascia *dejecturunt* éam.
8. Incedérunt igni sanctuárium túum: * in térra polluéruñt tabernáculum *nómnis* túi.
9. Dixérunt in córde suo cognátio eórum símul: * Quiescere faciámus ómnes dies féstos *Déz a térra*.
10. Sígna nóstra non vídimus, jam non *est* prophéta: * et nos non cognóscet *ámplius*.
11. Usquequo, Déus, impropérábit inimícus? * irratat adversáriuus nómen tuum *in* fíñem?
12. Ut quid avértis mánum túam, et dexteram túam, * de médio sínu túo *in* fíñem?
13. Déus autem rex nóster ánte saécula: * operátus est saltem in médio *térrae*.
14. Tu confirmásti in virtúte túa máre: * contribulásti cápita *dracónum* in *áquis*.
15. Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti éum éscam *pópulis* *Aethíópum*.
16. Tu dirupísti fóntes, et torréntes: * tu siccasti *fluvios* *Ethan*.
17. Túus est dies, et túa est nox: * tu fabricátus es *aurórum* et *sólem*.
18. Tu fecísti ómnes térmínos térrae: * aestátem et ver tu *plasmásti* éa.
19. Mémor esto hújus, inimícus impropérávit Dómino: * et pópulus insipiens incitávit *nómen* túum.
20. Ne tráctas béstiis *ánimas* confitéñtes tibi, * et *ánimas* páuperum tuórum ne obliviscáris *in* fíñem.
21. Respice in testaméntum túum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt térrae *dómbus* *iniquitátum*.
22. Ne avértatur húmílis fáctus confísus: * páuper et inops laudábunt *nómen* túum.
23. Exsúrge, Déus, júdica cáusam túam: * mémor esto impropériórum tuórum, eórum quae ab insipiente sunt *tóta* *díe*.
24. Ne obliviscáris vóces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, *ascéndit* *semper*.

ho-mi-cf-di-um. * Infé-lix

prae-termi-sit pré-ti-um sângui-

nis, et in fí-ne lá-que-o se sus-

pén-dit. V. Bó-num é-rat é-i,

si ná-tus non fu-ís-set hó-mo íl-

le. * Infé-lix.

Lectio V.

Utinam ergo qui nos modo exerceant, luctam nos armat Apóstolus, dicens : convertántur, et nobiscum exerceántur : tamen quámdiu ita sunt ut exerceant, non eos odérimus : quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveráturus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi videris odisse inimicum, fratrem odísti, et necis. Diabolus, et ángeli ejus in Scripturis sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem aetérnum sint destináti. Ipsorum tantum desperánda est correctio, contra quos habémus occultam luctam : ad quam cognóvit.

Resp. 2. (ret-fo) Jú-das * mercá-tor pés-si-mus óscu-lo

V. Dé-us mé-us, é-ri-pe me de mánu pecca-tó-ris

R. Et de mánu contra légem agéntis et in-í-qui.

Pater noster. *secretó.*

Ex Tractátu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

Lectio IV.

In Ps. 54. *ad 1. vers.*

EXáudi, Deus, orationem meam, et ne exercitatio mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatioe mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est : eandemque passionem malórum hóminum, exercitatioem suam dixit. Ne liberári desiderans. Superest ut videámus in quo malo sit : et cum dicere coeperit, agnoscámus ibi nos esse : ut communicáta tribulatioe, conjungámus orationem. Contristátus sum, inquit, in

Resp. 8. (sol-do) Amí-cus mé-us * óscu-

li me trá-di-dit sí-gno : Quem os-

cu-lá-tus fú-e-ro, í-pse est, te-né-

te é-um : hoc má-lum fé-

cit sí-gnum, qui per óscu-lum ad-implé-vit

pé-ti-it Dó-mi-num: íl-le ut á-gnus in-no-cens non ne-gá-vit Jú-dae ós-cu-lum: * De-na-ri-ó-rum nú-me-ro Chri-stum Ju-daéis trá-di-dit. V. Mé-li-us íl-li é-rat, si ná-tus non fu-ís-set. * De-na-ri-ó-rum.

Lectio VI.

Quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate. Attende gloriam crucis ipsius. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimici insuavitatem: perfructum intellige. Videbat ergo Dominus in civitate iniquitatem et contrarium orbem non ferro, sed ligno. Lignum traditorem, et extendebat manus suas crucis contumeliosis dignum visum est inimicis, et ante ipsum lignum stantes caput agitabant, et dicebant: Si Filius Dei est, descendat de cruce. Extendebat ille manus suas ad populum non credentem.

Resp. 8. U-nus * ex disci-pu-lis mé-is trá-

det me hó-di-e: Vae íl-li per quem trá-dar é-go: * Mé-li-us íl-li é-rat, si ná-tus non fu-ís-set. V. Qui in-fín-git mé-cum má-num in pa-rópsi-de, hic me trá-di-tú-rus est in má-nus pec-ca-tó-rum. * Mé-li-us. R. U-nus.

IN III. NOCTURNO.

1. Ant. 7. c. (sol-re) Dí-xi in-í-quis: * No-lí-te ló-qui ad-vér-sus Dé-um in-í-qui-tá-tem.

Psalmus 74.

I. Con-fi-té-bimur tí-bi, Dé-us: * confi-té-bimur, et in-

vo-cá-bimus nó-men tú-um. *Flexa*: ex hoc in hoc: †

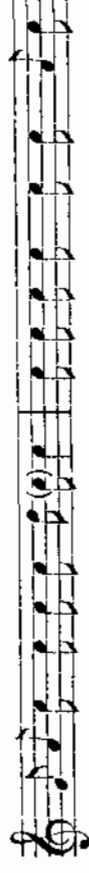
2. Narrávimus mirabília tua: * cum accépero témpus, égo justitias judicábo.
3. Liquefacta est térra, et omnes qui hábitant in éa: * égo confirmávi colúmnas éjus.
4. Dixi iniquis: Nolite inique ágere: * et delinquentibus: Nolite exaltáre cónnu: *
5. Nolite extóllere in áltum cónnu véstrum: * nolite lóqui advérsus Déum iniquitátem.
6. Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Déus júdex est.
7. Hunc humiliat, et hunc exáltat: * quia cálix in mánu Dómini vini méri plénus místico.
8. Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúntamen faex éjus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres térrae.
9. Ego autem annuntiábo in saeculum: * cantábo Déo Jácob.
10. Et omnia cónnu peccatórum confríngam: * et exaltabunt cónnu jústi.

Térra trému-it * et qui-é-vit, dum-exsúrge-ret in ju-dí-ci-o Dé-us.

ret in ju-dí-ci-o Dé-us.

Psalmus 75.

I. Nó-tus in Judaé-a Dé-us: * in Isra-el mágnum nómen é-jus.

é-jus.

2. Et factus est in páce lócus éjus: * et habitatio éjus in Sion.
3. Ibi confrégit poténtias arcuum, * scútum, gládium, et béllum.
4. Illuminans tu mirabiliter a móntibus aetérnis: * turbáti sunt omnes insipientes córdé.
5. Dormierunt sómnum sáum: * et nihil invenerunt omnes víri divitiárum in máribus súis.
6. Ab increpatione tua, Déus Jácob, * dormitaverunt qui ascendérunt équos.
7. Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc éra tua.
8. De caelo auditum fecisti iudicium: * térra trémuit et quíevit.

9. Cum exsúrgeret in iudicium Déus, * ut sálvos fáceret omnes mansuétos térrae.
10. Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi: * et reliquiae cogitátionis diem féstum águnt tibi.
11. Vovéte, et reddite Dómino Déo véstro: * ómnes, qui in circúitu éjus afférvís múnera.
12. Terribili et éi qui áufert spíritum princípum, * terribili apud régés térrae.

3. Ant. In dí-e * tri-bu-la-ti-ó-nis mé-ae

Dé-um exqui-sí-vi má-ni-bus mé-is.

Psalmus 76.

I. Vó-ce mé-a ad Dó-mi-num clamá-vi: * vó-ce mé-a

ad Dé-um, et intén-dit mí-hi. *Flexa*: exqui-sí-vi, †

2. In díe tribulátionis méae Déum exquisivi, † máribus méis nócte cóntra éum: * et non súm decéptus.
3. Rénuít consolári ánima méa: * mémor fui Déi, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus méus.
4. Anticipáverunt vigílias óculi méi: * turbátus sum, et non súm locútus.
5. Cogitávi díes antíquos: * et ánnos aetérnis in ménte hábui.
6. Et meditátus sum nócte cum córdé méo, * et exercitábar, et scopébam spíritum méum.
7. Numquid in aetérnum projiciet Déus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?
8. Aut in finem misericórdiam suám abscíndet, * a generatióne in generatióne?
9. Aut obliviscétur miseréri Déus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?
10. Et dixi: † Nunc coépi: * haec mutatio dexterae Excélsi.
11. Mémor fui óperum Dómini: * quia mémor éro ab initio mirabilium tuórum,
12. Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiönibus tuis exercébor.
13. Déus in sáncito via tua: † quis Déus mágnus sicut Déus nóster? * tu es Déus qui fácis mirabília.
14. Nótam fecisti in pópulis virtútem tuám: * redemisti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jácob, et Jóseph.
15. Vidérunt te áquae, Déus, vidérunt te áquae: * et tímuerunt, et turbátae súnt abyssi.

16. Multitudo sonitus aquarum : * voce[m] dederunt nubes.
 17. Etenim sagittae tuae transeunt : * vox tonitru[us] tui in rota.
 18. Illuxerunt coruscationes tuae orbi terrae : * commota est, et contremuit terra.
 19. In mari via tua, et semitae tuae in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscuntur.
 20. Deduxisti sicut oves populum tuum, * in manu Moysi et Aaron.

Ÿ. Exsurge, Domine. R. Et jú-di-ca causam mé-am.

Vel:

Ÿ. Exsurge, Domine. R. Et jú-di-ca causam mé-am.

Pater noster. *secretó.*

De Epistola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

Lectio VII.

Cap. II. d.

ROC autem praecipio : non laudans, quod non in mélius, sed in detérius convenitis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclesiám, áudio scissuras esse inter vos, et ex parte credo. Nam oportet et haereses esse, ut qui probáti sunt, manifesti fiant in vobis. Conventibus ergo vobis in unum, jam non est Dominicam coenam manducare.

Resp. 7. (sol-re) E-ram * qua- si á- gnus ín-

no- cens : dú- ctus sum ad im-

mo- lán- dum, et ne- sci- é- bam :

consí- li- um fe- cé- runt ín- í- mí- ci mé- i

ad- vérsum me, di- cén- tes : * Ve- ní- te, mit- tá- mus

lí- gnum ín pá- nem é- jus, et e- ra- dá-

mus é- um de tér- ra vi-

vénti- um. Ÿ. O- mnes ín- í- mí- ci

mé- i advér- sum me co- gi- tá- bant má- la mí- hi :

vér- bum ín- í- quum manda- vé- runt advérsum

me, di- cén- tes. * Ve- ní- te.

Lectio VIII.

EGO enim accépi a Dómino quod et liter et cálicem, postquam coenávit, di- tráddi vobis, quóniam Dominus cens : Hic calix novum testamentum est Jesus, in qua nocte tradébatur, accépit in meo ságuine : hoc fácite, quotiescúm- panem, et grátias agens fregit, et dixit : que bibétis, in meam commemoratióem. Accipite et manducáte : hoc est corpus Quotiescúmque enim manducábitis panem, quod pro vobis tradétur : hoc nem hunc, et cálicem bibétis : mortem fácite in meam commemoratióem. Simi- Dómini annuntiábitis, donec veniat.

Resp. 7. (sol-re) U- na hó- ra * non po- tu-

í- stis vi- gi- lá- re mé- cum,

qui exhorta-ba-mi-ni mó-ri pro
me? * Vel Jú-dam non vi-dé-tis, quó-
mo-do non dór-mit, sed festi-
ná-tis? *Trá-de-re me Jú-daé-
tis? Quid dormi-tis? súrgi-te, et o-rá-
te, ne in-tré-tis in ten-ta-ti-
o-nem. * Vel Jú-dam.*

Lectio IX.

Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignus, reus erit corporis et sanguinis Domini. Probat autem seipsum homo: et sic de pane illo edat, et de calice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, judicium sibi manducat et bibit, non dijudicans corpus Domini. Ideo inquit vos multi infirmi et imbecilles, et cum venero, disponam.

Resp. 1. *(re-do)* Sé-ni-ó-res * pó-pu-li consi-
li-um fe-cé-runt, * Ut Jú-sum dó-lo te-né-

rent, et occi-dent: cum glá-dí-
is et fú-sti-bus ex-i-é-runt tamquam ad
la-tró-nem. *V. Col-legérunt pontí-fi-ces et pha-ri-
saé-i con-ci-li-um. * Ut Jú-sum. R. Sé-ni-ó-res.*

AD LAUDES.

1. Ant. 8. G *(sol-do)* Justi-fi-cé-ris Dó-mi-ne * in sermó-ni-bus tú-is,

et vínas cum ju-di-cá-ris.

Psalmus 50.

I. Mi-se-ré-re mé-i Dé-us, se-cúndum mágnam mi-
se-ri-córdi-am tú-am.

2. Et secúndum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccato meo munda me.

4. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.
5. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci : * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum iudicaris.
6. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.
7. Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.
8. Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.
9. Auditui meo dabis gaudium et laetitiam : * et exultabunt ossa humiliata.
10. Averte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.
11. Cor mundum crea in me Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.
12. Ne projicias me a facie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.
13. Redde mihi laetitiam salutaris tui : * et spiritu principali confirma me.
14. Doceto iniquos vias tuas : * et impij ad te convertentur.
15. Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutaris meae : * et exultabit lingua mea iustitiam tuam.
16. Domine labia mea aperies : * et os meum annuntiabit laudem tuam.
17. Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique : * holocaustis non delectaberis.
18. Sacrificium Deo spiritus contribulatus : * cor contritum et humiliatum Deus non despicies.
19. Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion : * ut aedificentur muri Jerusalem.
20. Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes et holocausta : * tunc imponent super altare tuum vitulos.

2. Ant.
2. D.
(tréfa)

Dó-mi-nus * tamquam ó-vis ad ví-cti-mam

dúctus est, et non a-pé-ru-it os sú-um.

Psalmus 89.

1. Dó-mi-ne, re-fú-gi-um fáctus es nó-bis : * a ge-ne-ra-

ti-ó-ne in ge-ne-ra-ti-ó-nem. *Flexa*:tránse-at, †

2. Priusquam montes fierent, aut formarétur térra et orbis : * a saeculo et usque in saeculum tu es Deus.
3. Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixisti : Convertimini filij hóminum.
4. Quoniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hesternae, quae praeteriit.
5. Et custodia in nocte, * quae pro nihilo habéntur, eórum anni érunť.
6. Mane sicut herba tránsseat, † mane fóreat, et tránsseat : * vespere decídat, induret et aréscat.
7. Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.
8. Posuisti iniquitates nostras in conspéctu tuo : * saeculum nostrum in illuminatione vultus tui.
9. Quoniam omnes dies nostri defecerunt : * et in ira tua defécimus.
10. Anni nostri sicut aranea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuaginta anni.
11. Si autem in potentatibus, octoginta anni : * et amplius eórum, lábor et dólór.
12. Quoniam supervénit mansuetúdo : * et corrigémur.
13. Quis novit potestatem irae tuae? * et prae timóre tuo iram tuam dinumeráre?
14. Dexteram tuam sic nótam fac : * et eruditos corde in sapientia.
15. Convertere Domine usquequo? * et deprecabilis esto super servos tuos.
16. Repleti sumus mane misericórdia tua : * et exultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris.
17. Laetati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti : * annis, quibus vidimus mala.
18. Respice in servos tuos, et in ópera tua : * et dirige filios eórum.
19. Et sit spléndor Domini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dirige super nos : * et ópus mánuum nostrárum dirige.

3. Ant.
8. G.
(sol-do)

Contri-tum est * cor mé-um in mé-di-o mé-i,

contremu-é-runt ómni-a óssa mé-a.

Psalmus 35.

1. Dí-xit injústus ut de-línquat in semet-i-pso : * non est

tímor Dé-i ante ócu-los é-jus.

2. Quoniam dolose egit in conspectu ejus : * ut inventiatur iniquitas ejus ad oclium.
3. Verba oris ejus iniquitas, et dolus : * noluit intelligere ut bene ageret.
4. Iniquitatem meditatus est in cubili suo : * astutus omni viae non bonae, malitiam autem non edidit.
5. Domine in caelo misericordia tua : * et veritas tua usque ad nubes.
6. Justitia tua sicut montes Dei : * judicia tua abyssus multa.
7. Homines, et jumenta salvabis Domine : * quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus.
8. Filii autem hominum, * in tegmine alarum tuarum sperabunt.
9. Inebriabuntur ab ubertate domus tuae : * et torrente voluptatis tuae potabis eos.
10. Quoniam apud te est fons vitae : * et in lumine tuo videbimus lumen.
11. Praetende misericordiam tuam scientibus te, * et justitiam tuam his, qui recte sunt corde.
12. Non veniat mihi pes superbiae : * et manus peccatoris non moveat me.
13. Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem : * expulsi sunt, nec poterunt stare.

4. Ant.
4. A*
(la-ri)

Exhortatus es * in virtute tua, et in re-

fecti- o- ne sancta tu- a Domi- ne.

Canticum Moysi.

Exodi 15.

1. Cantemus Domi- no : glo- ri- o- se e- nim magni- fi-

ca- tus est, * equum et ascensio- rem de- je- cit in ma- re.

Fle- ra : pugna- tor, †

2. Fortitudo mea et laus mea Dominus, * et factus est mihi in salutem :
3. Iste Deus meus, et gloriae ejus : * Deus patris mei, et exaltatio ejus.
4. Dominus quasi vir pugnator, † Omnipotens nomen ejus, * Currus Pharaonis et exercitum ejus submersi sunt in mari Rubro : * abyssi operuerunt eos, descendenter in profundum quasi lapis.
6. Dextera tua, Domine, magnificata est in fortitudine : † dextera tua, Domine, percussit inimicum. * Et in multitudine gloriae tuae deposuisti adversarios tuos :

7. Misisti iram tuam, quae devoravit eos sicut stipulam, * Et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae :

8. Stetit unda fluens, * congregatae sunt abyssi in medio mari.

9. Dixit inimicus : Persequar et comprehendam, * dividam spolia, implebitur anima mea.

10. Evaginabo gladium meum, * interficiet eos manus mea :

11. Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare : * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

12. Quis similis tui in fortibus, Domine? * quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia?

13. Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra. * Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti.

14. Et portasti eum in fortitudine tua, * ad habitaculum sanctum tuum.

15. Ascenderunt populi, et irati sunt : * dolores obtinuerunt habitatores Philistinum.

16. Tunc conturbati sunt principes Edom, † robustos Moab obtinuit tremor : * obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

17. Irruit super eos formido et pavor, * in magnitudine brachii tui :

18. Fiant immobiles quasi lapis, † donec pertranseat populus tuus Domine, * donec pertranseat populus tuus iste, quem possidisti.

19. Introduces eos, et plantabis in monte haereditatis tuae, * firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine :

20. Sanctuarium tuum Domine, quod firmaverunt manus tuae. * Dominus regnabit in aeternum, et ultra.

21. Ingressus est enim eques Pharaon cum curribus et equibus ejus in mare : * et rediit super eos Dominus aquas maris.

22. Filii autem Israel ambulaverunt per siccum * in medio ejus.

5. Ant.
2. D
(re-fo)

Oblatus est, * qui a ipse vobis, it,

et peccata nostra ipse portavit.

Psalmus 146.

1. Laudate Dominum quoniam bonus est psalmus :

Deo nostro sit jucunda, decoraque laudatio.

2. Aedificans Jerusalem Dominus : * dispersiones Israelis congregabit.
3. Qui sanat contritos corde : * et alligat contritiones eorum.

- 7. Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati. * servimus illi.
- 8. In sanctitate, et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.
- 9. Et tu, puer, Propheeta Altissimi vocaberis : * praeibis enim ante faciem Domini parare vias ejus :
- 10. Ad dandam scientiam salutis plebi ejus : * in remissionem peccatorum eorum :

- 11. Per viscera misericordiae Dei nostri : * in quibus visitavit nos, oriens ex alto :
- 12. Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Interim dum dicitur Cant. Benedictus, exstinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, praeter unam, quae posita est in summitate candelabri, extinguuntur paulatim sex candelae positae a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu extinguatur ultima candela : similiter extinguuntur lampades et luminaria per Ecclesiam. — Cum repetitur Ant. Traditor, accipitur supra candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolae.

Repetita Antiphona post Benedictus, dicitur V. sequens :

(M.M. ♩ = 152.)

3. **Chri- stus * fá-ctus est pro nó- bis o- bé- di- ens us- que ad mór- tem.**

Secunda nocte additur :

 MOR- TEM au- tem crú- cis.

Tertia nocte additur :

 PROPTER quod et Dé- us ex-al-tá-vit filium, et dé- dit fil-

- 4. Qui numerat multitudinem stellarum : * et omnibus eis nomen suum vocat.
- 5. Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus : * et sapientiae ejus non est numerus.
- 6. Suscipiens mansuetos Dominus : * humilians autem peccatores usque ad terram.
- 7. Praecinit Dominus in confessione : * psallite Deo nostro in cithara.
- 8. Qui operit caelum nubibus : * et parat terrae pluviam.
- 9. Qui producit in montibus foenum : * et herbam servituti hominum.
- 10. Qui dat jumentis escam ipsorum : * et pullis corvorum invocantibus eum.
- 11. Non in fortitudine equi voluntatem habebit : * nec in tibiis viri beneficii erit ei.
- 12. Beneficium est Domino super timentes eum : * et in eis, qui sperant super misericordia ejus.

Capitulum et Hymnus non dicantur in hoc triduo.

 V. Hómo pá-cis mé-ae in quo spe-rá-vi.
R. Qui edébat pánes méos, ampliávit advérsum me supplantá-ti-ó-nem.

Ad Bened.
 Ant. 1. 8 **Trá-di-tor au-tem * dé-dit é- is signum, dí-cens : Quem o-scu-lá-tus fú- e-ro, í-pse est, te-né- te é- um.**

Luc. I. 68-79.

Canticum Zachariae.

 I. Be-ne- díctus Dómi-nus Dé- us Isra- el : * qui- a vi-si-tá-vit, et fé-cit red-empti-ó-nem ple-bis sú- ae :

- 2. Et erexit cornu salutis nobis : * in domo David, pueri sui.
- 3. Sicut locutus est per os sanctorum, * qui a saeculo sunt, prophetarum ejus :
- 4. Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium qui oderunt nos :
- 5. Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris : * et memorari testamenti sui sancti.
- 6. Jusjurandum, quod juravit ad Abraham, patrem nostrum, * daturum se nobis :

li nó- men, quod est su-per
 ó- mne nó- men.

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei (sed sine cantu).

Cum incipitur V. Christus factus est. omnes genuflectunt, et eo finito, dicitur Pater noster. totum sub silentio. Postea Ps. Miserere. 563. aliquantum alitius.

Quo finito, sine Orémus. dicitur simili voce.

Oratio.

Respice, quæsumus Dómine, super má nibus tradi nocéntium, et crucis su- hanc familiam tuam, pro qua Dómi- bire tormentum. nus noster Jhesus Christus non dubitavit

Sed Qui tecum vivit. dicitur sub silentio. — Finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantum: mox profertur candela accensa de sub Altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

AD HORAS.

Tertia, Sexta et Nona, dicitis secreto Pater noster, Ave Maria, absolute inchoantur a Psalmis ut in Festis; quibus finitis dicitur V. Christus factus est, etc. flexis genibus, et dicitur secreto Pater noster. Ps. Miserere. Oratio. Respice. ut supra (totum sine cantu). In hoc triduo non annuntietur aliquid de Marty- rologio, nec dicitur Pretiosa.

AD MISSAM.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 4. (tri-la) Nos au- tem * glo- ri- á- ri o-
 pó- tet in crú- ce Dó- mi- ni nó- stri Jé- su
 Chrí- sti : in quo est sá- lus, ví- ta, et re-

surré- cti- o nó- stra : per quem sal- vá- ti,
 et li- be- rá- ti sú- mus. Ps. Dé- us
 mi- se- re- á- tur nó- stri, et be- ne- di- cat nó- bis : * il-
 lú- mi- net vúl- tum sú- um su- per nos, et mi- se- re- á-
 tur nó- stri. Nos au- tem.

Dicitur Glória in excelsis. Et tunc pulsantur campanae; et deinceps non an- plius usque ad Sabbatum sanctum.

Oratio.

Deus, a quo et Judas reátus sui poe- diversa utrisque intulit stípendia meri- nam, et confessiónis suae latro praé- torum; ita nobis, ablato vetustatis er- róre, resurrectiónis suae grátiam largiá- tur. Qui tecum vivit.

Et haec Oratio tantum dicitur.

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Corinthios. I. Cor. II.

Fratres : Convenientibus vobis in sán- guine : hoc fácite, quotiescúmque unum, jam non est dominicam coe- bibétis, in meam commemoratió- nem manducare. Unusquisque enim Quotiescúmque enim manducábitis pa- nam coenam praesúmit ad manducán- nem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec veniat. Ita- que quicumque manducaverit panem tem ébrius est. Numquid domos non ha- hunc, vel biberit cálicem Dómini indi- bétis ad manducándum et bibéndum? aut ecclésiám Dei contemnitis, et con- funditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino, quod et trá- didi vobis, quóniam Dóminus Jhesus in qua nocte tradebátur, accepit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accipite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratió- nem. Similiter et cálicem, postquam coenávit, dicens : Hic calix novum testamentum est in meo non cum hoc mundo damnémur.